

Keld Albrechtsen bliver skuffet og bekymret. Jeg tror ikke, det kan undgås, at hr. Keld Albrechtsens gang på gang vil blive skuffet og bekymret over verdens gang, det tror jeg simpelt hen er et grundvilkår, hr. Albrechtsen må leve med.

Så er det jo et kendt retorisk kneb at pille en enkelt sætning ud og sige, at her står der ikke noget om det og det. Sagen er, at forhandlingslinjen er ganske klar: Man skal sikre balancen mellem f.eks. miljø og undgåelse af tekniske handelshindringer, samtidig med at forsigtighedsprincippet skal styrkes. Det er jo dér, det afgørende point ligger: Vi skal have styrket forsigtighedsprincippet for at sikre, at de enkelte lande kan lave en højere standard, når det er velbegrunderet i miljø og ikke er et forsøg på at gavne egne handels/erhvervsinteresser, og det synes jeg er den helt rigtige linje. Det er en civiliseret international retsorden, som gavner de svage lande, og som sikrer, at vi kan have ordentlige regler på f.eks. miljøområdet, uden at de kan misbruges af store, dominerende lande.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil indledningsvis sige om hr. Keld Albrechtsens reaktion på debatten om fore-spørgslens relevans, at jeg synes, det næsten lyste ud af hr. Keld Albrechtsen, at han selv mente, den måske var lidt tynd. Men alligevel vil Dansk Folkeparti selvfølgelig forsvare Enhedslistens ret til at rejse debatten og i givet fald bringe nye emner på banen. Det har bare indtil nu været lidt svært at finde nye punkter, når man sidder og bladrer debatten fra maj måned igennem, men ethvert parti har naturligvis ret til at rejse debatten, og så tager vi den.

Jeg vil ligesom andre ordførere sige, at jeg synes, vi havde en forholdsvis god debat om WTO den 11. maj, og jeg vil selvfølgelig også henvise til det, jeg sagde på det tidspunkt. Efterfølgende har vi så debatteret tingene i Europaudvalget og givet et konkret mandat til det arbejde, der er foregået i EU-regi.

Dansk Folkeparti er jo som bekendt tilhænger af det samarbejde, vi har her. Vi er tilhængere af, at man bestræber sig på at skabe større frihandel og skabe færre restriktioner for samhandel. Vi ønsker en forøget markedsadgang, og derfor støtter vi også, at der kommer en ny runde i WTO-regi, som igangsættes i Seattle i starten af december måned. De enkelte detaljer om udførelsen af arbejdet eller arbejdet som sådan skal så ske efterfølgende, og her har vi også fået

et løfte fra regeringen om, at man selvfølgelig løbende inddrager Folketingets Europaudvalg i de konkrete ting, udmøntninger og de konkrete bestræbelser, regeringen foretager sig. Det er også helt nødvendigt.

Jeg vil godt sige, at vi har kæmpet for i Dansk Folkeparti, at Europaudvalget fik en stærkere placering, når det gælder WTO-spørgsmål, fordi vi føler, det er vigtigt – netop som jeg også forestiller mig, forespørgerens udgangspunkt for debatten her i dag er – at Folketinget selvfølgelig påtager sig sit ansvar for at diskutere de ting, også når vi går ned i de enkelte områder.

Angående den debat, der har været om tredjeverdenslande, er det Dansk Folkepartis udgangspunkt, at det, der hjælper tredjeverdenslande på sigt, naturligvis er, at de får større økonomisk vækst, som også vil give større velfærd og større mulighed for, at borgerne i de enkelte lande kan stille større krav til både arbejdsmiljø og arbejdstagerrettigheder. Vi mener, man i de forhandlinger, der nu skal komme, skal være meget opmærksom på, at man ikke får strikket nye regler, som vil kunne medføre ny protektionisme, sammen på de områder. Man skal selvfølgelig kunne stille krav, men de må ikke kunne medføre ny protektionisme, for så gør vi de tredjeverdenslande en bjørnetjeneste frem for at hjælpe dem til bedre vilkår gennem den øgede frihandel.

På landbrugsområdet har jeg en kommentar til det resultat, man er nået frem til på EU-plan, fordi vi synes, det er utilstrækkeligt. Vi så gerne, at man var kommet endnu videre, men vi anerkender, at det kan være problematisk at lave en større liberalisering i EU, så længe man ikke har sat det ind i et større perspektiv på WTO-plan, og derfor synes vi også, det er skuffende, at man ikke er nået længere i bestræbelserne, end man er på nuværende tidspunkt. Men vi vil naturligvis fortsat presse på, for at man får en større liberalisering eller får et udspil, der giver anledning til at tro på, at der kan blive en større liberalisering på landbrugsområdet end den, der er gældende for nærværende.

Udenrigsministeren nævnte i sin svartale, at regeringen ønsker en egentlig parlamentarikerforsamling, og jeg kunne godt tænke mig, hvis udenrigsministeren ville uddybe, hvad der ligger i det. Vi synes, det er fint, at parlamentarikere deltager og overvåger, hvad der foregår, kontrollerer og debatterer; men jeg har lidt svært ved at se, hvordan en egentlig parlamen-